

การพัฒนาทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงของนักเรียน
อาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโดยการให้การปรึกษา
กลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์ *

The Development of Life Skills to Prevent Violence of
Students in the Vocational at a Vocational Certificate
Level by Gestalt Group Counseling

ประภาภรณ์ นิลสม** วท.ม.
เพ็ญนภา กุลนภาดล*** กศ.ด.
ระพีพันธ์ ฉายวิมล**** ค.ด.

Prapaporn Nilsom, M.Se.
Pennapha Koolnaphadol, Ed.D.
Rapin Chayvimol, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโดยการให้การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสารพัดช่างชลบุรี จังหวัดชลบุรี จำนวน 24 คน ที่มีคะแนนทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา สุ่มตัวอย่างอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบวัดทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงและโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองการให้คำปรึกษากลุ่มจำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาทีโดยใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองสองตัวประกอบแบบวัด

ซ้ำหนึ่งตัวประกอบ แบ่งการทดลองออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม และทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีนิวแมนคูลส์

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงมากกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนในกลุ่มทดลองมีทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลมากกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาในครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในการให้คำ

* วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

** ครู วิทยาลัยสารพัดช่างชลบุรี

*** อาจารย์ ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ปรึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตในนักเรียนอาชีวศึกษา
ทั้งภาครัฐและเอกชน ทำให้เกิดแนวทางเพิ่มขึ้นในการ
ป้องกันความรุนแรงในนักเรียนอาชีวศึกษา

คำสำคัญ : ทักษะชีวิต, การป้องกันความรุนแรง,
นักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ,
การให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์

Abstract

This research aimed to study the development of life skills for prevent the violence in school of the vocational education students in a vocational certificate level by Gestalt group counseling. The sample composed of twenty-four students in the first year of vocational education in Chonburi polytechnic in Chonburi province who had score of life skills for the violence prevention less than 25 th percentile. The simple random sampling method was adopted to assign sample into two groups: an experimental and a control with twelve persons in each group. The instruments used in this research were the measure of life skills for prevent the violence prevention and Gestalt group counseling program. The experimental group was given a group counseling for 10 sessions. Each session took about one and a half hour. The research design was two-factor experimental with repeated measures on one factor. In fact, the study was divided into 3 phases: the pre-test phase, the post-test phase and the follow-up phase. The data were analyzed by repeated measure analysis of variance: one between-subject variable and one within-subjects variable and were tested

to pair differences among mean by the Newman-Keuls Procedure.

The results revealed that the level of the life skills for preventing the violence of the students in the experimental group was significantly higher than those in the control groups at .05 level both in the post-test and the follow-up phases. The levels of the life skills for preventing the violence of the students in the experimental group in the post-test and the follow-up phases were higher than the pre-test phase were significantly at .05

The finding can be used by teacher and the relevant support for counseling to development of life skills on the vocational education student in public and private school and increase more options for prevention violence in the students of the vocational education.

Key words: Life skill, prevention violence, the vocational education student, gestalt group counseling

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความรุนแรงเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ก่อให้เกิดอันตรายทั้งทางร่างกายและจิตใจของผู้ถูกกระทำและผู้กระทำ ความรุนแรงเกิดขึ้นทุกส่วนในโลก ในแต่ละปีพบว่ามีประชากรมากกว่า 1.6 ล้านคนทั่วโลกต้องเสียชีวิตจากความรุนแรง ซึ่งเป็นประชากรที่มีอายุระหว่าง 15-44 ปี เพศชายเสียชีวิตมากที่สุด ร้อยละ 14 เพศหญิง ร้อยละ 7 นอกจากนี้ยังพบว่ามากกว่าร้อยละ 60 ของเหตุการณ์ความรุนแรงเป็นความรุนแรงระหว่างบุคคลและพบมากในช่วงอายุ 15-19 ปี ในเพศชาย (World Health

Organization, 2002)

ความรุนแรงในวัยรุ่นไม่ว่าจะเป็นกรณีวัยรุ่นเป็นเหยื่อหรือเป็นผู้กระทำก็ตามกำลังเป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงขึ้นทั่วโลก จากการศึกษาของโครงการติดตามสภาวะการณ์เด็กและเยาวชน ปี 2551 พบว่าเด็กและเยาวชนไทยได้ก่อพฤติกรรมรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ปี 2551 มีเด็กที่กระทำผิดและเข้าสู่สถานพินิจจำนวน 42,102 คนมากกว่า ปี 2550 ถึงกว่า 20,000คน ส่วนมากเป็น คดีลักทรัพย์, ยาเสพติด และการประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย

นักเรียนอาชีวศึกษาทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ต่างก็เป็นกลุ่มวัยรุ่นที่อยู่ในวัฏจักรของความรุนแรงและการใช้กำลังระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ปัญหาความรุนแรงที่พบมากในสถานศึกษาคือ การตั้งแค้นของนักเรียน การวางตัวเป็นผู้มีอิทธิพลในชั้นเรียนแล้วไปข่มขู่ทำร้ายร่างกายเพื่อนร่วมชั้นเรียนพบว่ามีนักเรียน นักศึกษาถึงกว่า 600,000 คนที่เคยถูกทำร้ายในสถานศึกษาจากสื่อต่างๆ ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุและโทรทัศน์ ได้เสนอข่าวเกี่ยวกับปัญหาของวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีพฤติกรรมที่ก่อความรุนแรงในสังคมเป็นประจำในกรณีเช่น การก่อเหตุทะเลาะวิวาท ยกพวกตีกัน ทำให้บุคคลอื่นได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมทั้งทางร่างกาย จิตใจ เกิดการสูญเสียทั้งชีวิต และทรัพย์สินของผู้ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องจากการกระทำดังกล่าวอยู่เป็นประจำ ซึ่งหากเป็นเช่นนี้ต่อไปนักเรียนอาชีวศึกษาเหล่านี้อาจพัฒนาพฤติกรรมรุนแรงขึ้นจนอาจเป็นการกระทำความผิดกฎหมายที่ร้ายแรงขึ้น จนต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม และเข้าสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในที่สุด การศึกษาในนักศึกษาอาชีวศึกษา พบว่าทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทเป็นตัวพยากรณ์ที่สำคัญ นักศึกษาที่มีทัศนคติเชิงบวกต่อการทะเลาะวิวาทจะมีพฤติกรรม

ทะเลาะวิวาทสูง นอกจากนี้ยังพบว่า ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทมีความเกี่ยวข้องกับการคบเพื่อน นักศึกษาที่คบเพื่อนอย่างเหมาะสมจะมีทัศนคติเชิงบวกต่อการทะเลาะวิวาทในระดับต่ำ และนักศึกษาที่มีค่านิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา มีผลต่อการทะเลาะวิวาทมากที่สุด (สุชินทร์ ปรีดาสุริยชัย, 2543) นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาเองก็เชื่อว่าสาเหตุของการทะเลาะวิวาทที่สำคัญคือ ตัวนักศึกษาเองได้แก่ อารมณ์ สภาพจิตใจและความตึงเครียดของนักศึกษาซึ่งกำลังอยู่ในวัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับผลสำรวจของเอแบคโพล (2546) ที่สำรวจนักเรียนในระดับมัธยมและอาชีวศึกษาพบว่านักเรียนชายถึงร้อยละ 49.7 ไม่นับใจว่าตนเองจะสามารถควบคุมอารมณ์ได้ถ้าหากมีความรู้สึกโกรธหรือบันดาลโทสะขึ้นมา จนนำไปสู่ความขัดแย้งและใช้ความรุนแรง

วิทยาลัยสารพัดช่างชลบุรีเป็นสถานศึกษาแห่งหนึ่งที่เปิดสอนในสายอาชีวศึกษาและจากรายงานของงานปกครองและงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างชลบุรีพบว่าในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมามีการก่อเหตุทะเลาะวิวาทและทำร้ายร่างกายกันเป็นประจำ ซึ่งมักเป็นเป็นการทะเลาะวิวาทและมีการชกต่อยหรือมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่นการใช้วาจาและกิริยาที่ไม่สุภาพ การข่มขู่เพื่อน การเล่นการพนัน การลักขโมย แต่ในปีการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าการทะเลาะวิวาทของนักเรียนมีอัตราที่เพิ่มขึ้น และมีความรุนแรงมากขึ้นมีการใช้อาวุธที่อันตรายเช่น มีดหรือปืนรวมถึงมีการชักชวนเพื่อนนอกสถานศึกษาเข้ามาร่วมก่อเหตุทะเลาะวิวาท

จากพฤติกรรมดังกล่าวผู้วิจัยจึงเห็นว่าการพัฒนาทักษะชีวิตด้วยกระบวนการให้การปรึกษาสามารถทำให้นักเรียนมีทักษะในการจัดการกับปัญหาและตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมโดยเฉพาะกระบวนการให้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์จะช่วยให้ นักเรียนเกิดสติ มีการรับรู้เพิ่มขึ้น มีความรับผิดชอบ

มีทักษะและความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้เนื่องจากการให้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์ เป็นการมุ่งเน้นให้ผู้รับการปรึกษาเกิดสติรู้และเข้าใจตนเอง มีความรับผิดชอบ รู้จักเลือกอย่างเหมาะสม เพิ่มความภาคภูมิใจ ช่วยพัฒนาตนเองให้ดำรงชีวิตอย่างประสบความสำเร็จโดยไม่ต้องทำร้ายผู้อื่น (ดวงมณี จงรักษ์, 2549. 141-142) อีกทั้งการให้การปรึกษาเป็นกลุ่มยังเป็นการให้การปรึกษาที่เหมาะสมกับนักเรียนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เนื่องจากการนำวัยรุ่นที่มีปัญหาเหมือนกัน มารวมกลุ่มกัน เพื่อช่วยแก้ปัญหา มีการยอมรับและเข้าใจกัน ทำให้แต่ละคนมีกำลังใจที่จะเผชิญปัญหาและแก้ปัญหา (วัชร ทรัพย์มี, 2550) นอกจากนี้การให้การปรึกษากลุ่มยังเป็นการสร้างบรรยากาศเพื่อให้เกิดการยอมรับ เกิดความอบอุ่นเปิดโอกาสให้บุคคลได้เรียนรู้ ตระหนักถึงตนเองรวมทั้งได้ทดสอบ ตรวจสอบ สามารถเลือกวิธีแก้ปัญหาที่ดีที่สุดสำหรับตนเองและสามารถจัดการกับความยากลำบากอันอาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต

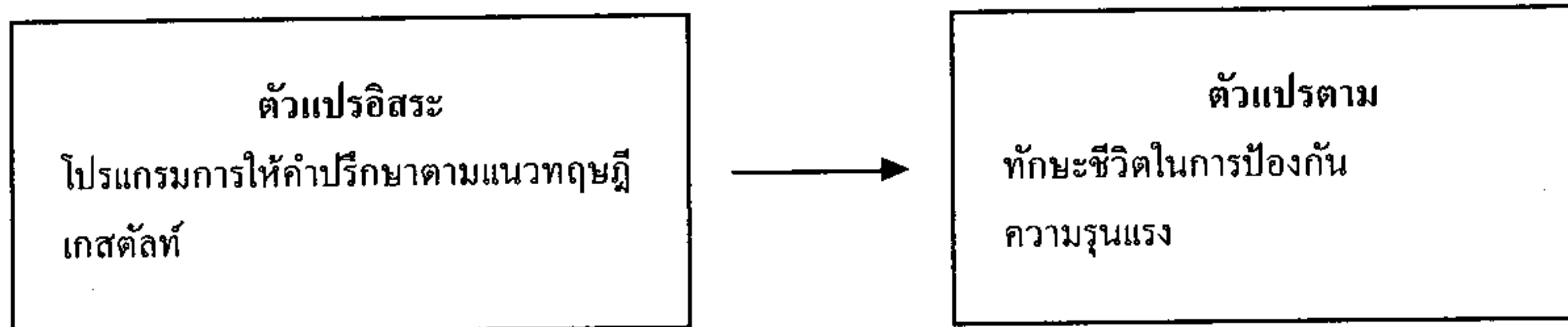
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการพัฒนาทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสารพัดช่าง

ชลบุรีโดยการให้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์ (Cory,2008)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนาทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดที่เกี่ยวกับทฤษฎีของเกสตัลท์ที่เกี่ยวข้องกับการมีสติ ตระหนักรู้ในตนเอง การรับผิดชอบต่อสิ่งที่กระทำ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงในด้าน การตระหนักรู้ในตนเอง การเห็นใจผู้อื่น การแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจ การสื่อสาร และการจัดการกับอารมณ์ ซึ่งในการก่อความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาซึ่งส่วนใหญ่ผู้นั้นเป็นนักเรียนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นสาเหตุของกรก่อความรุนแรงนั้นเกิดจาก การต้องการการยอมรับของกลุ่ม และการที่นักเรียนไม่สามารถจัดการกับอารมณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาโปรแกรมการให้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์ขึ้น โดยนำไปใช้กับนักเรียนอาชีวศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ในกลุ่มทดลอง โดยคาดว่า นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์ ครั้งนี้ จะมีทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงเพิ่มขึ้น ซึ่งสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research design) ชนิดศึกษา 2 กลุ่มแบบวัดซ้ำ เพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยการให้การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างชลบุรี ที่เรียนอยู่ชั้นปีที่ 1 อายุระหว่าง 15-17 ปี ปีการศึกษา 2552 จำนวน 123 คน

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างชลบุรี ชั้นปีที่ 1 ที่มีอายุระหว่าง 15-17 ปี ปีการศึกษา 2552 ที่มีคะแนนทักษะชีวิตต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา สม่่าใจและสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ตลอดช่วงเวลาการศึกษา สุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลากให้เป็นกลุ่มทดลอง 12 คนและกลุ่มควบคุม 12 คน รวมสมาชิกกลุ่มศึกษาจำนวน 24 คน โดยพิจารณาจำนวนสมาชิกกลุ่มที่เข้าร่วมกลุ่มศึกษาจากเกณฑ์จำนวนสมาชิกในการให้คำปรึกษากลุ่ม (อนงค์ วิเศษสุวรรณ, 2550)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบวัดทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรง ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบวัดทักษะชีวิตของภูมิภัทร ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา (2547) ลักษณะของแบบวัดประกอบไปด้วยองค์ประกอบของทักษะชีวิต 6 ด้าน คือ การตระหนักรู้ในตนเอง การคิดวิเคราะห์ การตัดสินใจและแก้ปัญหา การสื่อสาร การจัดการกับอารมณ์ และการเห็นใจผู้อื่น มีลักษณะข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scales) แบ่งเป็น 5 ระดับ ตามแนวทางของลิเคอร์ท (Likert rating scales) จำนวน 40 ข้อ

2. โปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มตามแนว

ทฤษฎีเกสตัลท์ ซึ่งผู้วิจัยสร้างโปรแกรมตามแนวคิดทฤษฎีของเกสตัลท์ ประกอบด้วยแผนการให้คำปรึกษา 10 ครั้งๆ ละ 1 ชั่วโมง 30 นาที สัปดาห์ ละ 2 ครั้ง ในวันพุธและวันศุกร์ มีรายละเอียด ดังนี้

ครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศและสร้างสัมพันธภาพ เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษารู้สึกคุ้นเคย เกิดความไว้วางใจ มีบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นกันเอง และกล้าที่จะเปิดเผยตนเอง

ครั้งที่ 2 การพัฒนาให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเองตลอดจนมองเห็นคุณค่าของตน

ครั้งที่ 3 การพัฒนาการเห็นใจผู้อื่น เพื่อให้ นักเรียนสามารถรับรู้และเข้าใจความต้องการของบุคคลอื่น การมีความรู้สึกที่ดีต่อกันและเห็นในความต้องการของบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมรอบตัว

ครั้งที่ 4 การพัฒนาการคิดวิเคราะห์ เพื่อให้ นักเรียนมีการคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ให้สามารถแยกแยะข้อมูลข่าวสาร โดยผ่านการถกเถียง ประเมินถึงคุณและโทษเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา ในปัญหาและสถานการณ์ต่างๆ รอบตัวได้อย่างสมเหตุสมผล

ครั้งที่ 5-6 การพัฒนาการตัดสินใจและแก้ปัญหา เพื่อให้สามารถตัดสินใจและเลือกปฏิบัติได้เหมาะสม

ครั้งที่ 7 การพัฒนาการสื่อสารเพื่อให้มีความสามารถในการใช้คำพูด และท่าทางเพื่อสื่อข้อเท็จจริง ความรู้สึก ความคิดอย่างเหมาะสม กับบุคคล สถานที่ โดยสามารถแสดงความคิดเห็น ความต้องการ การขอความช่วยเหลือ การขอร้อง การเตือนได้อย่างเหมาะสม

ครั้งที่ 8-9 การพัฒนาการจัดการกับอารมณ์ เพื่อให้เข้าใจรู้เท่าทันอารมณ์ของตนเองและบุคคลอื่นมีวิธีการควบคุมอารมณ์และจิตใจรวมทั้งการผ่อนคลายตนเองจากภาวะกดดันของสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ได้อย่างเหมาะสมโดยไม่ใช้ความรุนแรง

ครั้งที่ 10 ปัจฉิมนิเทศและยุติการให้คำ

ปรึกษา เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาเข้าใจและสามารถยอมรับการเปลี่ยนแปลงและดำรงชีวิตอยู่ในสภาพการณ์ปัจจุบันได้อย่างมีความสุข

ผู้วิจัยนำแบบวัดและโปรแกรมการให้การศึกษาให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านสาขาจิตวิทยา พิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ หลังจากนั้นผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะมาแก้ไขและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน หากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.85 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าระหว่าง 0.67-1 และนำโปรแกรมไปใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีความคล้ายคลึงกัน จำนวน 12 คน เพื่อหาความบกพร่องของโปรแกรมแล้วนำมาปรับปรุงอีกครั้งก่อนนำไปใช้จริง

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้ได้ผ่านการพิจารณาด้านจริยธรรม ในการวิจัย จากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรม การวิจัยในมนุษย์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ขั้นตอนในการวิจัย ผู้วิจัยแนะนำตัว ขอความร่วมมือ และชี้แจงสิทธิของกลุ่มตัวอย่างในการยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยด้วยความสมัครใจ ไม่มีการบังคับใดๆ และอธิบายวัตถุประสงค์ ประโยชน์ การเก็บรักษาข้อมูลเป็นความลับรวมทั้งสิทธิในการยกเลิกหรือถอนตัวจากการวิจัย จากนั้นผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างลงลายมือชื่อในเอกสารยินยอมเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยให้นักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสารพัดช่างชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ทำแบบวัดทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรง แล้วเรียง

ลำดับคะแนนแบบวัดทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงจากต่ำสุดไปหาสูงสุด คัดเลือกผู้ที่มีคะแนนแบบวัดทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ได้นักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 24 คน จากนั้นผู้วิจัยจึงสุ่มเข้ากลุ่มด้วยการจับสลากเพื่อแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลอง 12 คน และกลุ่มควบคุม 12 คน ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยให้กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการให้การศึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที ในวันพุธและวันศุกร์ ส่วนกลุ่มควบคุมจะไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการให้การศึกษาตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์ แต่จะดำเนินกิจกรรมต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการเรียนการสอนตามปกติ รวมถึงเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่ทางโรงเรียนจัดให้

เมื่อสิ้นสุดโปรแกรมการให้การศึกษาตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบวัดทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับที่ใช้วัดในระยะก่อนการทดลอง แต่สลับข้อคำถามเพื่อป้องกันการจดจำของกลุ่มตัวอย่าง และในระยะติดตามผลหลังจากจบการทดลองแล้ว 2 สัปดาห์ ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบวัดทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงฉบับเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลด้วยสถิติการแจกแจงความถี่ และร้อยละ
2. คำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบวัดทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงก่อนการทดลอง หลังการทดลองสิ้นสุดทันที และระยะติดตามผล 2 สัปดาห์
3. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแบบวัดทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลองสิ้นสุดทันที และระยะหลังติดตามผล 2 สัปดาห์ ระหว่างกลุ่มทดลองและ

กลุ่มควบคุม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ
วัดซ้ำ (repeated measure analysis of variance)
แบบหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายใน
ในกลุ่ม (one between subject variable and one
within subject variable) เมื่อพบความแตกต่าง
ทำการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีทดสอบรายคู่
แบบนิวแมนคูลส์ (Newman-Keuls procedure)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียน
ในกลุ่มทดลองทั้งหมดเป็นเพศชาย อายุ 15 ปี จำนวน
3 คน อายุ 16 ปี จำนวน 4 คน อายุ 17 ปี จำนวน
5 คน และนักเรียนในกลุ่มควบคุมเป็นเพศชาย

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพใน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (n = 24)

	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ติดตามผล	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
กลุ่มทดลอง	110.08	5.42	148	5.02	154.92	3.93
กลุ่มควบคุม	114.42	7.59	113.5	11.12	110.33	11.27

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยในการป้องกัน
ความรุนแรงในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการ
ทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนอาชีวศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ได้รับการให้คำปรึกษา
กลุ่มตามทฤษฎีเกสตัลท์ เป็น 110.08, 148 และ

ทั้งหมด อายุ 15 ปี จำนวน 2 คน อายุ 16 ปี จำนวน 6
คน อายุ 17 ปี จำนวน 4 คน

2. ผลของโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่ม
ตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตในการ
ป้องกันความรุนแรง สามารถสรุปได้ดังนี้

จากผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนน ทักษะ
ชีวิตในการป้องกันความรุนแรงของนักเรียน
อาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในระยะ
ก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองเสร็จสิ้น
ทันที และระยะติดตามผล 2 สัปดาห์ และทำการ
เปรียบเทียบ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเครียด
เป็นรายคู่ด้วยวิธีการเปรียบเทียบรายคู่ของนิวแมน
คูลส์ ดังตารางที่ 1-3

154.929 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนอาชีวศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพในกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย
ทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงเป็น 114.42,
113.5 และ 110.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลของการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลองเสร็จสิ้นทันที และระยะ
ติดตามผล ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (n = 24)

Source of Variation	df	SS	MS	F
ก่อนการทดลอง				
Between Group	1	112.67	112.67	1.47
Within Group	66	5054.5	76.58	
หลังการทดลอง				
Between Group	1	7141.50	7141.50	93.25*
Within Group	66	5054.50	76.58	
ระยะติดตามผล 2 สัปดาห์				
Between Group	1	10668.17	10668.17	139.30*
Within Group	66	5054.5	76.58	

หมายเหตุ $F_{(1,47)}^{.05} = 4.05$ ปรึบค่า df ด้วยวิธีการของ Welch and Satterthwaite (1996 cited in Howel, 2007, p. 459) ได้ค่า $df = 47$

จากตารางที่ 2 พบว่า ก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หลังการทดลองเสร็จสิ้นทันที

และระยะติดตามผล 2 สัปดาห์ คะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเป็นรายคู่ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของกลุ่มทดลองด้วยวิธีการทดสอบแบบนิวแมน คูลส์

	ระยะเวลา		
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ระยะติดตามผล
ก่อนการทดลอง	-	37.92*	44.84*
หลังการทดลองทันที	-	-	6.92*
หลังการทดลอง 2 สัปดาห์	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 3 พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์มีค่าเฉลี่ยทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างจากระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงในระยะติดตามผลแตกต่างจากระยะหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

จากข้อค้นพบของการวิจัย มีประเด็นสำคัญเพื่อการอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การศึกษาตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์มีทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสนใจในการ

เข้าร่วมกลุ่มการให้การศึกษาให้ความร่วมมือและตั้งใจถึงแม้ว่าในตอนแรกๆ อาจจะยังไม่ค่อยกล้าที่จะเปิดเผยตนเองมากนักแต่นักเรียนส่วนใหญ่ก็สนใจและมีความตั้งใจที่อยากจะเปลี่ยนแปลงตนเองจึงมีความตั้งใจในการร่วมมือในการทำกลุ่มเป็นอย่างดี จนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับตนเองได้ นักเรียนในกลุ่มทดลองแสดงความรู้สึกว่าจากการเข้าร่วมการให้การศึกษาทำให้ตนเองได้เข้าใจตนเองยอมรับตนเองและเข้าใจและยอมรับในความแตกต่างได้มากขึ้น เนื่องจากกระบวนการให้การศึกษาโดยใช้ทฤษฎีเกสตัลท์ (Perls, 1991) มีเป้าหมายเพื่อช่วยให้สมาชิกในกลุ่มมีวุฒิภาวะเติบโตขึ้นรับผิดชอบต่อความรู้สึกและพฤติกรรมของตนเองมีความเป็นตัวเอวมีสติรับรู้เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้และติดต่อสื่อสารว่ากำลังคิด รู้สึกหรือทำอะไรในขณะนี้และขณะนี้ ช่วยให้สมาชิกได้รู้จักควบคุมและยอมรับความรู้สึกต่างๆ ที่เกิดขึ้นว่าเป็นธรรมชาติและเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ไม่ว่าจะป็นความรู้สึก เศร้า เสียใจ ดีใจ โกรธแค้น หรืออาฆาตมั่งร้าย อยากจะทำร้าย สามารถที่จะรู้จัก

หลีกเลี่ยง รู้จักการเผชิญหน้าและพยายามปรับตัว ต่อสถานการณ์ต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความคับข้องใจ ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่ต้องก่อความเดือดร้อน ให้กับตนเองหรือการโยนความผิดหรือก่อความ เดือดร้อนให้เกิดขึ้นกับผู้อื่นจะเห็นได้ว่าเป้าหมาย ของการให้คำปรึกษากลุ่มโดยใช้ทฤษฎีเกสตัลท์ มุ่งให้คนค้นพบและเข้าใจตนเองรับรู้ตนเองใน ประสบการณ์ทุกขณะในสภาวะปัจจุบันเป็นตัวของตัวเอง ฟังตนเองได้สามารถปรับตัวและเผชิญหน้า กับเหตุการณ์ต่างๆ อย่างมีสติ ไม่พะวงยึดติดอยู่กับ อดีต

ด้วยเทคนิควิธีการต่างๆ ในการให้การปรึกษากลุ่มโดยใช้ทฤษฎีเกสตัลท์เช่น การตระหนักรู้ในตนเองในสภาวะปัจจุบัน การเปลี่ยนบทบาท การแสดงบทบาทสมมติ การจินตนาการ เป็นเทคนิคการฝึกสติให้มีการรับรู้ ขจัดความรู้สึกที่ค้างค้ำอยู่ในจิตใจ รู้จักควบคุมอารมณ์เกิดความรู้สึกฟังตนเอง และมีบูรณาการในตนเองช่วยให้นักเรียนได้รู้จัก การจัดการกับตนเองเมื่อมีความรู้สึกเครียดหรือวิตกกังวล เน้นการฝึกจิตใจให้เกิดความผ่อนคลายในจิตใจ เกิดความผ่อนคลายในจิตใจ เกิดความสงบสบายและเกิดการเรียนรู้ทำให้จิตใจสงบและผ่อนคลายได้ในสภาวะการณ์ต่างๆ จึงทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองมีการพัฒนาทักษะชีวิตในด้านต่างๆ ที่ดีขึ้น นักเรียนเริ่มมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน, พ่อแม่และอาจารย์ มีความรับผิดชอบมากขึ้น ฝ่าฝืนกฎระเบียบน้อยลง ไม่ค่อยแสดงกิริยาหรือวาทะที่ก้าวร้าว พุดคุยกับเพื่อนและอาจารย์และบุคคลในครอบครัวมากขึ้น

2. ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์มีทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษากลุ่มควบคุมในระยะเวลาติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงให้เห็นว่า ผลของการให้คำปรึกษาสามารถสร้างภูมิคุ้มกัน รวมถึงมีความคงทนของการเรียนรู้ แม้เวลาจะผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ก็ตาม ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนในกลุ่มทดลองได้เกิดการรับรู้ใหม่ ทั้งต่อตนเองและสิ่งแวดล้อมในสภาวะปัจจุบัน ทำให้เกิดการตระหนักรู้ในตนเองเพิ่มขึ้น เข้าใจและค้นพบตนเอง ฟังตนเอง ได้ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองและเชื่อในความสามารถของตนเอง มองเห็นว่าตนเองมีคุณค่าสามารถปรับตัวและเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ ตามความเป็นจริงอย่างมีสติ ไม่เอาสิ่งที่เป็นเรื่องค้างคาในจิตใจมารบกวนสภาพในการดำเนินชีวิตของตนเองในปัจจุบันกล้าเผชิญกับปัญหาตามความเป็นจริง รู้จักควบคุมและมีความมั่นคงทางอารมณ์ สามารถขจัดความขัดแย้งภายในจิตใจ กล้าที่จะตัดสินใจและแสดงออกได้อย่างเหมาะสมกับเหตุการณ์ รวมถึงมีทักษะในการติดต่อสื่อสาร การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ และมีความพร้อมที่จะเผชิญต่อสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม ทำให้สามารถหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นปกติสุข ซึ่งมีผลทำให้ในระยะติดตามผลคะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงจึงมากกว่ากลุ่มควบคุมส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะชีวิตของกลุ่มควบคุมทั้งในระหว่างการทดลองและระยะติดตามผลลดลงจากระยะก่อนการทดลองเป็นเพราะนักเรียนในกลุ่มควบคุมอยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่ก่อพฤติกรรมรุนแรงอยู่แล้วเมื่อเวลาผ่านไปจึงเริ่มมีพฤติกรรมที่รุนแรงเพิ่มมากขึ้น จึงมีผลต่อคะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตของกลุ่มควบคุม

3. ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์มีทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงในระยะหลังการทดลองมากกว่าในระยะก่อน

การทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากนักเรียนในกลุ่มทดลองจะได้รับการฝึกเทคนิคต่างๆ ตามทฤษฎีการให้การปรึกษาตามแนวเกสตัลท์ เพื่อให้นักเรียนอยู่กับสภาวะความเป็นจริงในปัจจุบันโดยการใช้ประสาทสัมผัสของตนมากกว่าใช้ความคิด ดังที่ Perl เสนอแนะไว้ว่า “Lose your mind and come to your sense” (Perl, 1951 cited in Corey, 2008) นั่นคือ ช่วยให้คุณคิดได้ รู้ ทำ ความเข้าใจตนเองโดยไม่วิเคราะห์หรือตีความหรือใช้สติปัญญาคาดคะเน ช่วยให้นักเรียนได้รู้และเข้าใจว่า ความรู้สึกหวาดกลัว, ท้อแท้, หมดหวัง, เป็นเพียงจินตนาการที่บุคคลสร้างขึ้นมา เมื่อมีความวิตกกังวล โดยบุคคลมักจะจินตนาการว่าจะมีสิ่งเลวร้ายเกิดขึ้นในอนาคต เช่น ถ้าไม่ทำร้ายเขา เขาก็จะทำร้ายเราก่อน นอกจากนั้นการให้การปรึกษากลุ่มยังมีส่วนช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจความรู้สึกของบุคคลอื่นและเห็นใจบุคคลอื่นมากขึ้น

4. ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์มีทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงในระยะติดตามผลมากกว่าในระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนได้รับการปรึกษาแบบเกสตัลท์ได้เกิดการรับรู้ใหม่ทั้งต่อตนเองและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันเป็นตัวของตัวเองสามารถพึ่งตนเองได้ สามารถปรับตัวและเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ ตามความเป็นจริงอย่างมีสติทำให้สามารถหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้พัฒนาทักษะชีวิตได้ดีขึ้นซึ่งสังคมภายนอกมักมองว่าเด็กที่เรียนสายอาชีวศึกษาคือเด็กที่เรียนไม่เก่งและมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวรุนแรงสอดคล้องกับงานของ สุดใจ สุขะ (2545) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความรุนแรงในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา สรุปได้ว่าสาเหตุที่เด็กอาชีวศึกษาก่อเหตุตีกันบ่อยครั้งส่วนหนึ่ง

เกิดจากสังคมที่ยังมีทัศนคติในด้านลบต่อเด็ก ซึ่งเด็กเหล่านี้มักถูกมองว่าชอบหาเรื่องหรือเรียนไม่เก่ง ไม่สามารถเข้าเรียนที่อื่นๆ ได้แล้ว จึงมาเรียนสายอาชีวศึกษา เมื่อเด็กถูกมองภาพลบจากสังคมประกอบกับไม่มีกิจกรรมสร้างสรรค์ให้ทำ จึงหาทางระบายหรือสร้าง ความเด่นให้ตนเองด้วยวิธีการรุนแรง และระดับความรุนแรงของเหตุการณ์นับวันจะทวีขึ้นเรื่อยๆ แต่ถ้า นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะชีวิตก็จะทำให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าของตนเอง สามารถที่จะปรับตัวและเผชิญกับปัญหาต่างๆ ได้อย่างดีและมีความสุข

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะด้านการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านผู้ให้การปรึกษา เนื่องจากให้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์ ให้มีความสำคัญเกี่ยวกับการตระหนักรู้ การมีสติรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะการกระทำของตนเอง และให้ผู้รับการปรึกษาเรียนรู้ที่จะยอมรับตนเอง มีการแสดงออกทางภาษา ท่าทางและอารมณ์ ดังนั้นผู้ให้การปรึกษาจึงต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และสัมพันธภาพที่ดีกับผู้รับการปรึกษาเพื่อช่วยให้ผู้รับการปรึกษาได้มีการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเต็มที่นอกจากนั้นผู้ให้การปรึกษาควรต้องมีการกระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษาได้แสดงออกหรือแสดงบทบาทภายในกลุ่มได้โดยที่ผู้ให้การปรึกษาจะต้องไม่ชี้แนะหรือเป็นผู้บอกแนวทาง กรณีที่มีผู้สนใจจะนำทฤษฎีไปใช้จึงควรเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนทักษะการให้การปรึกษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องในหน้าที่ของผู้ให้การปรึกษาและควรจะศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเทคนิคการให้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์ให้เข้าใจและนำไปฝึกฝนให้ชำนาญ เพื่อให้สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านเทคนิคการให้การปรึกษา ประกอบไปด้วย การสวมบทบาท, การจินตนาการ, การแสดงพฤติกรรมตรงข้าม, การอยู่กับความรู้สึกนั้น, แก้อั้วาง

เป็นเทคนิคที่ช่วยให้ผู้รับการปรึกษา มีประสบการณ์รับรู้เกี่ยวกับตนเอง ช่วยให้ผู้รับการปรึกษาได้ปลดปล่อยตนเอง เป็นการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสแสดงและทดลองพฤติกรรมใหม่ๆ ทำให้เกิดการตระหนักรู้ถึงความขัดแย้งและการเลือกของตนเป็นพลังให้เกิดการบูรณาการบุคลิกภาพของตนเอง จึงจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับทุกเทคนิคและนำไปใช้ร่วมกัน ไม่มีการกำหนดโครงสร้างที่แน่นอนในการเลือกใช้เทคนิคใดเทคนิคหนึ่งแต่ขึ้นอยู่กับกระบวนการและพลังภายในกลุ่มที่จะเป็นตัวกำหนดในการนำเทคนิคต่างๆ รวมกันเข้าไปใช้เพื่อทำให้ผู้รับการปรึกษาได้เกิดการตระหนักรู้

3. ด้านกิจกรรมของการให้การศึกษา ทุกกิจกรรมล้วนมีแนวคิดพื้นฐานมาจากทฤษฎี ซึ่งมีนัยสำคัญเพื่อเป็นการช่วยสนับสนุน และกระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษาได้เปิดเผยความเป็นตัวตนของตนเองอย่างผ่อนคลายไม่มีความรู้สึกอึดอัด หวาดระแวงภายในกลุ่ม และสามารถช่วยให้เข้าสู่การใช้เทคนิคต่างๆ ได้ง่ายขึ้น

4. ด้านจำนวนครั้งในการทำให้การศึกษา โปรแกรมในการให้การศึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นมีเนื้อหาที่ครอบคลุมทักษะชีวิตในด้านต่างๆ เพื่อป้องกันความรุนแรง ในแต่ละครั้งจึงบรรจุเนื้อหาของแต่ละองค์ประกอบไว้ภายในอย่างครบถ้วน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการพัฒนาตามจำนวนครั้งที่ผู้วิจัยกำหนดและมีความต่อเนื่องเพื่อให้ครอบคลุมองค์ประกอบทั้งหมดของทักษะชีวิตจึงจะสามารถส่งผลให้เกิดการพัฒนาทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงได้

ข้อเสนอแนะด้านการวิจัย

1. ควรนำการให้คำปรึกษาตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์ไปใช้ในการพัฒนานักเรียนในด้านอื่น เช่น การฝ่าฟันอุปสรรค, ความเชื่อมั่นในตนเอง หรือ

ความภาคภูมิใจ

2. ควรนำการให้คำปรึกษาตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น เด็กในสถานสงเคราะห์หรือเด็กในสถานพินิจหรือนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์และได้รับความช่วยเหลือจากหลายๆ ฝ่าย อีกทั้งได้รับข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์จากท่านคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมทั้งบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ให้ทุนสนับสนุนในการทำวิจัยครั้งนี้ ด้วยความอนุเคราะห์เหล่านี้ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

ดวงมณี จงรักษ์. (2549). *ทฤษฎีการให้คำปรึกษาและจิตบำบัดเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

ภูมิภัทร ปาลกะวงศ์ณ อยุธยา. (2547). *ผลของโปรแกรมแนะแนวกลุ่มต่อการพัฒนาทักษะชีวิตและเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของเด็กและเยาวชนชายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนบ้านมุทิตา*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วัชรีย์ ทรัพย์มี (2550). *กระบวนการปรึกษา ชั้นตอน สัมพันธภาพ ทักษะ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุชินทร์ ปรีดาสุริยชัย (2543). *การปลูกฝังค่านิยม ความเชื่อและทัศนคติที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา*. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยา

มหาวิทยาลัย,บัณฑิตวิทยาลัย,จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุดใจ สุชะ(2546). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ในการจัดการปัญหาและพัฒนาเยาวชนโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของเยาวชนและชุมชน กรณีศึกษาการจัดการปัญหาความรุนแรงในกลุ่มนักเรียนอาชีวะ : พื้นที่กรุงเทพฯ. กรุงเทพฯ: สภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. กรุงเทพฯ. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.*

อนงค์ วิเศษสุวรรณ. (2550). *การปรึกษากลุ่ม. ชลบุรี: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.*

เอแบคโพล. (2546). *สำรวจนักเรียนในระดับมัธยมและอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ: เอแบคโพล.*

Cory, G. (2008). *Theory and practice of counseling and psychotherapy* (7th ed.). New York: Brooks/ Cole.

Howell, D. C. (2007). *Fundamental statistic for the behavioral science* (6th ed.). Belmont, CA : Thomson Wadsworth.

Perls, F. (1991). *Therapy verbatim*. Ben Lomond, CA: Real People Press.

World Health Organization. (2002). *Life skills education for children and adolescents in school* Geneva: WHO.

_____. (2002). *World report on violence and health. Summary*. Geneva: WHO.